

Dunántúli Református Ifjúsági Találkozó

2015. november 7-én a Dunántúli Református Egyházkerület Felső Hittanos Találkozóján vettünk részt. A PRIZ - Pápai Református Ifjúsági Zenekar műsorával fogadtak minket. Megnéztük a tatai, csurgói, pápai, kaposvári és a neszemlyei „refi” műsorát is. Láthattunk egy csodálatos bemutatót is a Faceteam akrobatikus sportszínház kosárlabda csapatának közreműködésével. Bár csak ne lett volna ilyen rövid ez a nap, mert nekünk nagyon tetszett az összes program. Jók voltak a kézműves foglalkozások is: festettünk kavicsot, készíthettünk mignonos tolltartót, grafitporos képeslapot, és még sok mindent. Nagyon szépen köszönjük a szervezőknek és a segítőknek, hogy rendeztek nekünk egy ilyen szép napot. Ha jövőre is lesz lehetőségünk, akkor mi szívesen elmennénk.

Takács Katalin és Takács Norbert, Ács

Adventkezdés

November 29-én délután az ácsi templomdombi iskola ismét megtelt. Az adventi időszakot kezdő családi délutánon kicsikés nagyok együtt ünnepeltek. Számtalan selyempapír-ruhás vagy papír zsebkendő-angyal készült, az apukák nagy lelkesedéssel kötötték az ajtódísz betlehem fa vázait, míg a gyerekek kiszínezték a szent család beleragasztandó képét. Aki ügyesebb volt, gyöngy-angyalt is készíthetett, vagy fűzfavesszőből fonhatott ajtódísz, vatta-Jézuskával. Aprócska téli erdőt is varázsoltunk műanyagpohárba, papír fenyővel, de nagy sikerük volt az evőeszköz-tartó asztali díszeknek, amelyek mikulás, hóember vagy manó díszítéssel készültek. A legnagyobb sürgés-forgás ezúttal is az adventi koszorú készítése körül folyt. Ahány kéz, annyi adventi dísz, koszorú, dekoráció készült. Közben elkészült a mézeskalács, amit a gyerekek szaggattak sokféle formában –és közösen fogyasztottuk el ízletes tea mellett, de aki akart, zsíros kenyeret is majszolhatott. Közben elkészült a templomdombon a nagy adventi koszorú is, amely az utcán járókat is ünnepre figyelmezteti. Négy óra körül a gyerekek és felnőttek egyaránt érdeklődéssel nézték meg a „Petike eltűnik” című bábdarabot, amelyet nagy lelkesedéssel báboztak kisebb-nagyobb gyerekek, fiatalok. Ezt követően közös éneklés, imádság kíséretében gyújtottuk meg a szabadtéri adventi koszorú első gyertyáját. Nagyon sok szeretettel és hálával köszönjük meg minden testvérünk segítségét, ami teljesebbé és áldottá tette ezt az alkalmat.

Gerecsei Zsolt, Ács

„Íme, az Úr szolgálóleánya” - Mária adventi találkozásai

1. Az angyallal (Luk. 1, 26-38)

Református kegyességünk számára Mária sok tekintetben idegen. „Túl katolikus”. De az angyali üdvözlés evangéliumi híradása felkelti az érdeklődésünket iránta. Nem annyira az angyal szavait, hanem Mária vallomását figyeljük, aki önmagát így jellemzi: az Úr szolgálóleánya. Az angyali üdvözlés „eseményorozata”, az angyali kijelentés során jut el idáig. Ez a találkozás tehát egy különleges lelki folyamatot indított el benne. Az Úr szolgálójává válás-formálódás lelki folyamatát. Ez bennünk is ott kezdődik, amikor már nemcsak azt hisszük, hogy „van Isten”, hanem megértjük: kegyelembe fogadott

vagyok! Isten mindent nekem ajándékozott (a bibliai kegyelem görög szó igei alakja azt jelenti: megajándékozni). Mi is ez az ajándék? Az ige mutatja: Isten Fia, Jézus Krisztus. Mária ezzel az új szövetség első alakja lesz. Új kor kezdődik. Benne is. Átala is. Benned is? Hogyan? 1, Bekerülök Isten figyelmébe. Galilea rossz hangzású neve ellenére is. Nincs „Isten háta mögötti” élet. 2, Bekerülök a megérintettségbe. Kérdéseink, vívódásaink nem Istenben kételkednek, hanem magunkban: Én? Hiszen én... eddig ilyet nem csináltam, nem szolgáltam, nem érintett személyesen. 3, Bekerülök Isten erőterébe. „Istennél semmi sem lehetetlen.” Nem olyat kér, amire azt mondod: „De én...”. Isten azt mondja. „Majd én!” Adja Isten, hogy adventben eljussunk a lelki utunkon eddig: „Már szolgád lettem Jézusom.”

2, Erzsébettel (Luk.1, 39- 56)

Már az angyal említette Erzsébetet és az ő kiválasztását Máriának. Nem csoda, hogy Mária gyorsan felkeresi. És nem csoda, hogy ők ketten oly csodálatos egyszerűséggel tudnak beszélgetni a legnagyobb titkokról. Mindketten ugyanazt a csodát élik át. Mindketten ugyanúgy hittet fogadják. Számomra meglepő, hogy Mária éneke az Erzsébettel való találkozás után hangzik el, és nem az angyallal való találkozás után. (Az mégis „nagyobb” csoda volt...) Hogyan tudnak így beszélni, így énekelni? Úgy, hogy a hit nyelvezetén szóltak egymáshoz, igazi „testvéri légkörben.” Az adventi idő ünnepi hetei felerősítik a gyülekezeti (és családi) meghitt, testvéri közösséget. Ez nyitja meg az ajkakat. 1, Elmondom, mert értik. Értik, mit jelent Isten hatalma alatt élni, neki szolgálni. Még a profán világban is jobban megértik ilyentájt. Bátorítson ez bizonyágtételre. 2, Elmondom, mert el kell mondanom. Ahogy két asszony megérti: ami történt, nem „magánügy”, úgy nekünk is fel kell ismernünk: hitünk, kegyességünk nem magánügy, mindenkiért (is) kaptuk. Az Úrnak szolgálni: felelősség az egész világ felé. 3, Elmondhatom, mert érdekli őket. Soha annyian nem hallgatják az ígét, mint adventben, karácsonykor. Mert érdekli őket. Mária éneke mutatja: amit Isten tesz, az az egész társadalmat átfogja: hatalmasok, felfuvalkodottak, éhezők, szegények, alázatosok, gazdagok, Izrael... Karácsony pedig tényleg az egész világot „érdekelte” teszi. Isten segítsen, hogy keressük a testvéri találkozásokat, hogy egymás hite által épülhessünk.

3, Józseffel (Máté 1, 16-25)

Ki a „főszereplő” ezekben a mondatokban? József? Mária? Egyáltalán: lehet-e főszereplőt keresni egy olyan történetben, mint a párkapcsolat, a jegyesség, a házasság? Vagy igazából így működik helyesen, mint itt az igében: az egyik sorsa, küldetése érinti és befolyásolja a másikat is, és viszont. Isten, „akiről neveztetik minden atyaság”, elrendez mindent az emberi kapcsolatokban is Fia számára. Furcsa, hogy Isten csodáit mi abban látjuk, ami rendkívüli. Pedig itt is Isten csodájáról van szó: a védelem, a megmaradás, a gondoskodás – a maga „hétköznapiaságában”, a családban. Isten annyira becsüli ezt, hogy külön angyalt küld, hogy egy eltervezett, jogi formában már elrendezett jegyesség-házasság fel ne bomoljon, még jó szándék miatt sem! Isten kijelenti a titkot Józsefnek is: „a Szentlélektől fogantatott”. De kijelenti a teendőt is: „vedd magadhoz!” Mit jelent ez a családi egység? 1, Máriának: az életet. Jogi értelemben házasságtöréssel vádolhatták volna a viselősség miatt. Megkövezhetnék. De ha „titokban” küldik el, akkor is megmarad a szégyen, a kivetettség, az ellehetetlenülés. József által viszont az élet méltóságát is megkapta Mária. 2, Józsefnek a megőrzött önbecsülést jelenti a „vedd magadhoz”. Nem csaltak meg. Sőt! Bár Mária a leginkább érintett az eseményekben, ő is megtalálja a szerepét és osztozik a küldetésben. Bekerül Isten tervébe. 3, Jézus

számára is sokat jelentett ez a „szent családi” kötelék: a családja „legitimálta” mint „Dávid fiát” a prófétaik ígéreteiben. Annyi ajándék van a családi életben! Forduljunk efelé az ünnepekben!

4, Jézussal (Luk. 2, 1-20)

Az angyalokat leszámítva ez az igeszakasz nagyon „emberi” képet mutat: birodalmi politika, adóügy, népvándorlás, a törvény ridegsége, az emberek hidegsége, egyedül szülő kismama, pólya... Nagyon emberi kép ez Máriáról is. Mégis, Fia által ez a kép átszövődik a mennyei világgal. Az emberi élet sokszor csupasz, hideg, üres. De a mennyei világ által csodálatossá válik. 1, Mária nincs egyedül a rosszban sem. József is megy, hogy „beirattassék Máriával”. Azaz: vállalták egymást –a rosszban, a vándorlásban, a kivetettségben. Jézusért. Isten parancsára. 2, Mária Isten Fiát hordozta méhében –de a földi jog érzéketlen. Nincs kifogás: ha várandós is, menni kell. A jog embertelen. De Isten rendelkezik: éppen Betlehemben, Dávid városában kell szülnie. Jézust. 3, Mária itt tűnik a legelhagyatottabbnak: „szülte... bepólyálta...fektette...” –mind egyes szám harmadik személy: ő! Egyedül. Nagyon emberi: nincs felmentés a „fájdalommal szülni” átok alól, az édesanyai gondoskodó szolgálat alól. Nagyon egyedül van. De: Jézussal! Mit is jelent a Jézussal való találkozás? A történelemben (az én személyes történetemben is) beleszövődik az üdvtörténet. A polgári-világi jogba beleszövődik a mennyei polgárjog. A magányba, elhagyottságba, küzdelmekbe beleszövődik az élő Isten. Idei karácsonyunkon életünk megfakult szövetét szője át Jézus Krisztus, az Isten Fia!

Gerecsei Zsolt